

بسم الله الرحمن الرحيم

«مقتبس ها از خطبه جمعه ۱ ژوئن ۲۰۱۸ م»

حضرت عکاشه بن محسن رضی الله تعالی عنه

حضرت امیر المومنین سیدنا میرزا مسرور احمد ایده الله تعالی بنصره العزیز خلیفه ی پنجم حضرت مسیح موعود علیه السلام می فرمایند:

ایشان فرمودند: یکی از صحابه ی حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم، حضرت عکاشه بن محسن بودند. حضرت عکاشه بن محسن از اصحاب بزرگ به شمار می روند. ایشان در جنگ بدر در حال سوار بودن بر اسب، شرکت نمودند، در آن روز شمشیرشان شکسته شد، در آنگاه پیامبر خدا صلی الله علیه وسلم به ایشان چوبی دادند و آن چوب گویی در دستشان شمشیر بران و آهنی گشت و ایشان با همان چوب تا خداوند متعال پیروزی نصیب شان کرد، جنگیدند. سپس با همین شمشیر چوبی همراه پیامبر خدا صلی الله علیه وسلم در غزوات دیگر شرکت نمودند و این شمشیر چوبی تا وفات نزدشان بود. نام این شمشیر عون بود. حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم به ایشان بشارت داده بودند که تو در بهشت بدون محاسبه وارد خواهی شد. به هنگام غزوه بدر حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم به صحابه فرمودند که بهترین سوارکار عرب در کنار ماست. صحابه پرسیدند که او چه کسی است؟ ایشان فرمودند: عکاشه بن محسن. حضرت ابوهریره رضی الله عنه بیان می کنند که از پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم شنیدم که از امت من گروهی وارد بهشت خواهد شد که تعداد آن هفتاد هزار است. چهره های شان همانند ماه شب چهاردهم روشن خواهد شد. حضرت ابوهریره بیان می کنند که حضرت عکاشه بن محسن با شنیدن این، چادر خود را جمع کردند و ایستادند و عرض نمودند که ای رسول خدا صلی الله علیه وسلم دعا کنید که خداوند متعال مرا نیز از این گروه قرار بدهد. آنگاه حضرت پیامبر اکرم دعا کردند که ای خدا ایشان را از اینان قرار بدهد.

از امت من هفتاد هزار نفر بدون محاسبه وارد بهشت خواهند شد

آن حضرت صلی الله علیه وسلم فرمودند که از امت من هفتاد هزار نفر بدون محاسبه وارد بهشت خواهند شد... آن حضرت صلی الله علیه وسلم این نیز فرمودند که چهره هایشان در روز قیامت مثل ماه شب چهاردهم روشن و درخشان خواهد بود..... حضرت میرزا بشیر احمد این بخش حدیث را بیش تر مورد تفسیر و تحلیل قرار داده اند. ایشان می نویسند که این رویداد مجلس حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم به طور ظاهری کوچک به نظر می رسد اما بسیاری از معارف را در بر دارد. نکته ی اول که از این رویداد بر می آید که امت محمدیه به طور ویژه مورد فضل و کرم خداوند متعال قرار دارد و فیض روحانی حضرت پیامبر اکرم به این حد کمال رسیده بود که در روز رستاخیز از امت شان هفتاد هزار نفر به دلیل مقام و مرتبت ممتاز معنویت خود و فضل و کرم خاص خدای تعالی گویی از نگرانی حساب و کتاب بالاتر قرار می گیرند. از عدد

هفتاد هزار این هم می توان برداشت شود که تعداد زیادی افراد امت اینگونه خواهند بود. نکته ی دوم از این واقعه این بر می آید که حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم در پیشگاه خداوند متعال چنان مقام قرب و نزدیکی دارند که در اثر توجه ی روحانی ایشان، خداوند متعال بلافاصله از طریق مکاشفه یا القا به ایشان خبر داد که عکاشه نیز از این گروه هفتاد هزار نفره است و این نیز احتمال دارد که عکاشه قبلا شامل این گروه نباشد اما در اثر دعای آن حضرت ، خداوند متعال به ایشان این شرف و مرتبت عطا کرده باشد. نکته ی سوم از این رویداد این برداشت می شود که حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم تا حد زیادی ، ادب خداوند متعال را رعایت می کردند آن حضرت به قدری بر تلاش و کوشش کردن امت خود تاکید داشتند که هنگامی که پس از عکاشه ، شخصی دیگرهم از آن حضرت درخواست کرد که برایش هم دعا کنند، ایشان با توجه به مقام و مرتبت این گروه پاک، از دعا کردن برای فردی جداگانه انکار ورزیدند و توجه مسلمانان را به طرف پیشرفت در ایمان و عمل صالح و تقوا معطوف نمودند و ایشان فرمودند اگر به این توجه داشته باشید می توانید به این مقام و مرتبت دست پیدا کنید. نکته ی چهارم این است که از این رویداد، اخلاق عالی حضرت پیامبر صلی الله علیه وسلم متجلی می شوند چرا که آن حضرت به گونه ای درخواست صحابی را رد نکردند که دلش شکسته شود بلکه با روش بسیار لطیفانه درخواستش را نا دیده گرفتند.

حضرت خارجه بن زید رضی الله تعالی عنه

حضرت خارجه بن زید، صحابی دیگر حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم بودند. ایشان از قبیله ی خزرج و خاندان قرار دادند. ایشان رئیس قبیله بودند و از صحابه کبار به شمار می رفتند. ایشان در زمان عقبی بیعت کردند. حضرت ابوبکر اغض بودند. دختر حضرت خارجه، حضرت حبیبه بن خارجه، همسر حضرت ابوبکر صدیق بودند و از بطنش دختر ابوبکر صدیق ، حضرت ام کلثوم متولد شدند. حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت خارجه بن زید و حضرت ابوبکر صدیق را باهم برادر صدیق رضی الله عنه پس از هجرت در خانه شان اقامت نمودند. حضرت خارجه در غزوه بدر شرکت نمودند، ایشان در غزوه احد با بی نهایت شجاعت و جوانمردی جنگیدند و به مرتبه ی شهادت نایل آمدند. ایشان در نیزه های دشمن گیر کردند و بیش از سیزده زخم نیزه خوردند ایشان در اثر زخم های زیادی بیهوش شده بودند که از نزدشان صفوان بن امیه گزر کرد وی ایشان را شناخت و مورد حمله ی خود قرار داد و شهید نمود سپس ایشان را مثله کرد و گفت که او از کسانی است که در جنگ بدر ابوعلی را به قتل رسانده بود یعنی پدرش امیه بن خلف را. اکنون من فرصت پیدا کرده ام که از اصحاب حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم بهترین ها را بکشم و دل خود را خنک نمایم. حضرت خارجه و حضرت سعد بن ربیع را که عموزاده ی یک دیگر بودند، هر دو را در یک قبر دفن کردند.

حضرت ز لبید یاد بن رضی الله تعالی عنه

صحابی دیگر حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم، حضرت زیاد بن لبید بودند. نام مادرش، امره بنت عبید بود. ایشان پسری به نام عبدالله داشتند. ایشان در هنگام عقبی ثانیه به همراه هفتاد نفر به خدمت حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم حاضر گشتند و به اسلام گرویدند. پس از گرویدن به اسلام، هنگامی که به مدینه بازگشتند، بلافاصله بت های قبیله ی خود بنویز را شکستند. ایشان قبلاً پرستش بت ها می کردند سپس ایشان نزد حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم به مکه تشریف بردند و همان جا تا زمان مهاجرت حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم به مدینه مقیم ماندند. و سپس به همراه شان به مدینه مهاجرت کردند و بعد از ایشان به مدینه رسیدند. به همین دلیل حضرت زیاد را مهاجر انصاری می نامیدند..... حضرت زیاد در غزوه بدر، احد، خندق و تمام غزوات دیگر همکاب حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم بودند. در هنگام هجرت، چون حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم به مدینه رسیدند و هنگام رد شدن از محله ی قبیله ی بنویاضه، حضرت زیاد به آن حضرت اهلا و سهلا گفتند و برای سکونت خانه ی خود را پیشنهاد کردند اما حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم فرمودند که شترم را رها کنید آن خودش منزل خود را پیدا می کند.

حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم در ماه محرم ۹ هجری برای جمع آوری صدقه و زکات مسؤلان مختلفی را انتخاب نمودند. حضرت زیاد را به عنوان مسؤل منطقه ی حضرموت تعیین کردند ایشان تا زمان خلافت حضرت عمر، به همین خدمت مامور بودند. پس از پایان این ماموریت ایشان به کوفه نقل مکان کردند و در همانجا در ۴۱ هجری درگذشتند.

در تاریخ آمده است که در زمان خلافت ابو بکر صدیق هنگامی که فتنه ی ارتداد قوت گرفت و مردم از دادن زکات انکار ورزیدند، آنگاه اشعث بن قیس الکندی نیز مرتد شد حضرت زیاد بری سرکوبی شورشش منصوب شدند.

حضرت معتب بن عبید رضی الله تعالی عنه

صحابی دیگر حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم به نام حضرت معتب بن عبید بودند. ایشان هیچ فرزندی نداشتند. برادر زده اش، اسیر بن عروه دارایی شان را به ارث برد. حضرت معتب بن عبید در غزوه بدر و احد شرکت نمودند و ایشان در یوم الرجیع شهید شدند.

حضرت خالد بن بکیر رضی الله تعالی عنه

ذکر دیگر صحابی بدری به نام حضرت خالد بن بکیر اند. حضرت خالد بن بکیر همراه در دار ارقم اسلام را پذیرفته بودند. چهار برادر شان اول از همه در دار ارقم به اسلام گرویده بودند. حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم بین حضرت خالد بن بکیر و حضرت زیدبن دثنه پیوند برادری برقرار نمودند. ایشان در غزوه بدر و و در غزوه احد شرکت کرده بودند. ایشان در واقعه ی رجیع شهید شدند. حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم پیش از غزوه بدر، یک گروهی را تحت رهبری عبدالله بن حش برای قافله ی قریش فرستاده بودند، حضرت خالد بن بکیر نیز در این قافله بودند. ایشان در ماه صفر ۴ هجری در سن ۳۴ سالگی در جنگ رجیع در کنار عاصم بن ثابت و مرثد بن ربیع در حال جنگیدن با افراد قبیله ی عضل و قاره شهید

شدند.... چون اصحاب پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم دیدید که از هر سو مردم دارند با شمشیر ها به سوی شان می آیند. اینها نیز با کمال شجاعت و دلیری برای جنگ آماده شدند. آنان گفتند «یعنی کفار» که به خدا سوگند، ما شما را نمی کشیم فقط می خواهیم که شما را نزد اهالی مکه ببریم از آنها در عوض شما پول بگیریم. حضرت مرصد بن ابی مرصد رضی الله تعالی عنه و حضرت عاصم بن ثابت رضی الله تعالی عنه و حضرت خالد بن بکیر گفتند که به خدا سوگند ما هرگز با مشرک عهد نمی بندیم و سرانجام این هرسه آنقدر جنگیدند که به مرتبه ی شهادت رسیدند. حضرت حسان بن ثابت درباره ی این افراد در یکی از اشعار خود اینگونه بیان کرده اند:

یعنی کاش من در این واقعه رجیع در کنار ابن طارق و زید و مرصد می بودم اگرچه آرزو ها هرگز هیچ فایده ای نمی رساند. اما من دوست خود، خبیب و عاصم را نجات می دادم و اگر به خالد می رسیدم او هم زنده بماند. پس این آن کسانی بودند که برای محافظت از دین و ایمان خود فداکاری ها نمودند تا رضایت خدای متعال کسب کنند.

آنان در میدان های روز، شیر و در شب، راهب و ستاره ی دین بودند

شکر و سپاس آن خدای محسن را که لطف کننده و برطرف کننده ی هم و غم است و صلوات و درود بر پیامبرش که امام جن وانس است. او به سوی پاک دل و بهشت سوق می دهد و سلام بر اصحابش که به طرف چشمه ی ایمان مانند تشنه لبان دویدند و در شب های تاریک گمراهی با کمال علمی و عملی روشن گردانیده شدند.

سپس ایشان در جایی دیگر درباره ی صحابه می فرمایند: آنان در میدان روزها، شیر و در شب راهب و ستاره ی دین بودند. منظور از راهب شب این است که در شب ها به عبادت می پرداختند و ستارگان دین هستند، خوشنودی خدای متعال شامل حال همه ی شان است. خدای متعال ما را نیز توفیق بدهد که حالت علمی و عملی خود را بهتر بسازیم و معیار عبادات شبانه را بلند تر بکنیم.